

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

17741 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i el Govern de Nova Zelanda per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i protocol, fet a Wellington el 28 de juliol de 2005. («BOE» 243, de 11-10-2006.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I EL GOVERN DE NOVA ZELANDA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA

El Regne d'Espanya i el Govern de Nova Zelanda, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, han acordat el següent:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són:

- a) a Espanya:
 - i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
 - ii) l'impost sobre societats;
 - iii) l'impost sobre la renda de no residents, i
 - iv) els impostos locals sobre la renda, (denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

b) a Nova Zelanda:

L'impost sobre la Renda, (denominat d'ara endavant «impost neozelandès»);

3. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament, en un termini de temps prudencial, les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori del Regne d'Espanya, incloent-hi el seu mar territorial i les àrees exteriors al seu mar territorial en què, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) el terme «Nova Zelanda» significa el territori de Nova Zelanda, amb exclusió de Tokelau i dels estats associats amb autogovern de les Illes Cook i Niue; i inclou les àrees exteriors al seu mar territorial que, de conformitat amb la legislació neozelandesa i amb el dret internacional, s'hagin designat o es puguin designar com àrees en les quals Nova Zelanda pugui exercir els seus drets respecte als recursos naturals;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Nova Zelanda, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme «empresa» s'aplica a l'exercici de tota activitat empresarial o professional o negoci;

g) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «trànsit internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa que té la seu de direcció efectiva en un Estat contractant, llevat que el transport es faci exclusivament des d'un punt a un altre o entre punts situats en l'altre Estat contractant;

i) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Espanya: el ministre d'Economia i Hisenda o un representant autoritzat;

(ii) a Nova Zelanda: el comissionat de l'Oficina Tributària (Inland Revenue) o un representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

(i) en el cas d'Espanya, una persona física, que tingui la nacionalitat d'Espanya i en el cas de Nova Zelanda, una persona física que tingui la ciutadania de Nova Zelanda;

(ii) una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un estat contractant.

k) l'expressió «activitat empresarial o professional» i el terme, «negoci» inclouen la prestació de serveis professionals i la realització d'altres activitats de caràcter independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per part d'un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el qual resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, hi estigui subjecta a imposició per raó del seu domicili, residència, seu de

direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat, les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts que hi estiguin situades.

2. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) l'esmentada persona es considera resident exclusivament de l'Estat on té un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, o no el té en cap d'aquests, es considera resident exclusivament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si la residència exclusiva no es pot determinar segons el que disposa el paràgraf a), es considera resident exclusivament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no ho fa en cap d'aquests, es considera resident exclusivament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat en què tingui la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers,
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals;
- g) les explotacions agropecuàries o forestals;
- h) les obres, construccions o els projectes d'instal·lació o muntatge la durada dels quals excedeixi els dotze mesos.

3. No es considera que una empresa té un establiment permanent únicament per raó de:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa; o
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les; o
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa; o
- d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa; o
- e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa activitats de caràcter auxiliar o preparatori, com fer publicitat o realitzar investigacions científiques; o

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els paràgrafs a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

4. Es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant i que realitza activitats mitjançant aquest establiment permanent si, durant més de dotze mesos:

a) realitza activitats de supervisió en aquest Estat en relació amb una obra, construcció o amb un projecte d'instal·lació o muntatge empresos en aquest Estat, o

b) utilitza estructures, instal·lacions, plataformes de perforació, vaixells o altres equips substancials similars:

i) per a l'exploració o l'explotació de recursos naturals; o

ii) en activitats relacionades amb l'esmentada exploració o explotació.

5. Als efectes de determinar la durada de les activitats referides en els apartats 2 i 4, el període de durada de les activitats dutes a terme en un Estat contractant per una empresa associada amb una altra empresa, s'afegeix al període durant el qual l'empresa amb la qual està associada du a terme l'activitat si les activitats esmentades en primer lloc estan relacionades amb les desenvolupades en aquest Estat per l'empresa amb què està associada, amb la condició que tot període durant el qual dues o més empreses associades duguin a terme activitats concurrents es comptabilitzi només una vegada. Es considera que una empresa està associada amb una altra si una d'aquestes controla directament o indirectament l'altra, o si una tercera persona o persones les controla totes dues directament o indirectament.

6. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 7, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que l'esmentada persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 3 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

7. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les esmentades persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

8. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que faci activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explo-

tacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. L'esmentada expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació o la concessió de l'exploració o l'explotació, o respecte del producte de l'explotació de qualssevol recursos naturals (incloent-hi jaciments minerals, pous de petroli o de gas, pedreres, o fusta en peu); els vaixells, embarcacions i aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, llevat que l'empresa realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir al dit establiment permanent els beneficis que aquest hagi pogut obtenir de ser una empresa diferent i separada que faci les mateixes o activitats similars, en les mateixes condicions o similars, i tracti amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant en què hi ha l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any pel mateix mètode, si no és que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan:

a) un resident d'un Estat contractant sigui el beneficiari efectiu, ja sigui directament o a través d'una o més entitats fiduciàries interposades («trust»), d'una participació en els beneficis d'una empresa explotada en l'altre Estat contractant pel fiduciari («trustee») d'una entitat fiduciària que no tingui la consideració de societat a efectes fiscals; i

b) respecte d'aquesta empresa, el fiduciari tingui, d'acord amb els principis de l'article 5, un establiment permanent en aquest altre Estat, l'empresa explotada pel fiduciari es considera explotada en aquest altre Estat per aquell resident mitjançant un establiment permanent

situat en aquest altre Estat i la participació en els beneficis de l'empresa s'atribueix a l'esmentat establiment permanent.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

8. Les rendes o beneficis de qualsevol tipus d'assegurança se sotmeten a imposició de conformitat amb el dret intern dels estats contractants. Tanmateix, si una empresa d'un Estat contractant obté primes pagades per l'assegurament de riscos situats en l'altre Estat, excepte a través d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, les rendes o beneficis obtinguts per l'empresa per l'assegurament dels esmentats riscos no ha d'excedir en aquest altre Estat el 10 per cent de les primes brutes pagades per l'esmentat assegurament.

Article 8. *Explotació de vaixells i aeronaus.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, aquests beneficis es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant quan derivin de l'explotació de vaixells o aeronaus exclusivament entre punts situats en aquest altre Estat.

3. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim és a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on hi hagi el port base del vaixell o, si no existeix el port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 s'apliquen també a la part dels beneficis obtinguts per un resident d'un Estat contractant procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus mitjançant la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

5. Als efectes d'aquest article, els beneficis derivats del transport en vaixells o aeronaus de passatgers, bestiar, correu, béns o mercaderies, embarcats en un Estat contractant per a la seva descàrrega en un lloc d'aquest Estat, tenen la consideració de beneficis derivats de l'explotació de vaixells o aeronaus exclusivament entre punts situats en aquest Estat.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant, i en un cas i en l'altre les dues empreses estiguin, en les seves relacions comercials o financeres, unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses en cas que no es donin les esmentades condicions, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i es poden sotmetre a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i sotmeti, en conseqüència, a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa

de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat pot practicar l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'esmentat ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant, el beneficiari efectiu del qual sigui resident de l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els esmentats dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends, i segons la legislació d'aquest Estat, però l'impost així exigít no pot excedir el 15 per cent de l'import brut dels dividends.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat contractant del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant pagats a un beneficiari efectiu resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els esmentats interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però l'impost així exigít no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sot-

metre a imposició en aquest altre Estat si el perceptor dels interessos és el seu beneficiari efectiu i aquest és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques o una de les seves entitats locals.

4. El terme «interessos» en aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualsevol altres que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat contractant del qual procedeixin les rendes, tanmateix no inclou les rendes considerades dividends d'acord amb l'article 10. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat i el crèdit que generen els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i aquests siguin deduïbles en la determinació de la renda, els beneficis o els guanys atribuïbles a l'esmentat establiment permanent, els interessos es consideren procedents de l'Estat on estigui situat l'establiment permanent.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu del qual sigui un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els esmentats cànon es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però l'impost així exigít no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels cànon.

3. El terme «cànon» usat en el present article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules, cintes o qualsevol altre mitjà de reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plans, fórmules o procediments secrets, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment perma-

nent. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident fiscal d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon, i aquests siguin deduïbles en la determinació de la renda, els beneficis o els guanys, atribuïbles a l'esmentat establiment permanent, els cànon s'han de considerar procedents de l'Estat on estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Alienació de béns.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com les defineix l'article 6, situats en l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Les rendes derivades de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, compreses les rendes derivades de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (només o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Les rendes derivades de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions anàlogues el valor de les quals derivi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Les rendes derivades de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Rendes del treball dependent.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat si no és que l'ocupació s'exerceix en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació es realitza d'aquesta forma, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc, si:

a) el perceptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes de durada no superior en conjunt a 183

dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o algú en nom seu, i

c) les remuneracions no són deduïbles en la determinació dels beneficis subjectes a imposició d'un establiment permanent que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui per la seva condició de membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

Article 17. *Pensions.*

Les pensions (incloses les derivades de la funció pública) i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 18. *Funció pública.*

1.a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat; o
(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. El que disposen els articles 14, 15, 16 i 17 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. *Estudiants.*

Els pagaments que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment o estudis un estudiant que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que estigui temporalment en el primer Estat amb l'únic fi de cursar estudis, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, sempre que els esmentats pagaments procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, s'han de sotmetre a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les esmentades rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 del present Conveni.

3. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2 d'aquest article, les rendes d'un resident d'un Estat contractant no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, procedents de l'altre Estat contractant, també es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

CAPÍTOL IV

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 21. *Eliminació de la doble imposició.*

La doble imposició s'evita de la manera següent:

1. A Espanya, la doble imposició s'evita bé de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna o d'acord amb les disposicions següents, subjectes a la legislació interna d'Espanya:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Nova Zelanda, Espanya ha de permetre la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident pel mateix import que l'impost sobre la renda pagat a Nova Zelanda.

Tanmateix, l'esmentada deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes que es puguin sotmetre a imposició a Nova Zelanda.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya estiguin exemptes d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

2. A Nova Zelanda:

Amb subjecció a les disposicions de la legislació de Nova Zelanda vigents en aquell moment, relatives a la possibilitat de deduir de l'impost sobre la renda neozelandès els impostos pagats a l'estranger (sense que això afecti la generalitat d'aquest article), els impostos espanyols pagats d'acord amb la legislació d'Espanya i de conformitat amb el present Conveni (bé sigui directament o mitjançant deducció) per rendes obtingudes per un resi-

dent de Nova Zelanda i procedents d'Espanya, es poden compensar amb l'impost neozelandès pagador sobre les rendes esmentades.

CAPÍTOL V

Disposicions especials

Article 22. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un dels estats no estan sotmesos en l'altre Estat a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats.

2. Els beneficis determinats d'acord amb les disposicions de l'article 7 d'un establiment permanent que una empresa d'un dels estats tingui en l'altre Estat i que siguin imputables a l'esmentat establiment permanent d'acord amb les disposicions de l'article 7, no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar cap dels estats a concedir als residents de l'altre Estat les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Les empreses d'un Estat el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat, no s'han de sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents d'un tercer Estat.

4. Quan un dels estats consideri que les normes tributàries de l'altre Estat infringeixen els principis establerts en el present article, les autoritats competents dels estats es consulten entre elles amb la intenció de resoldre la qüestió.

Article 23. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no sigui conforme a les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 22, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot per si mateixa arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot fer a través d'una comissió formada per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 24. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen el present Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos de qualsevol naturalesa i denominació exigibles pels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, en la mesura que l'esmentada imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat pels articles 1 i 2. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret de la mateixa forma que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos als quals es fa referència a la primera frase, dels procediments declaratius o executius relatius als esmentats impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les esmentades persones o autoritats només han de fer servir aquesta informació per a aquests fins. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

- a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;
- b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;
- c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic (ordre public).

Article 25. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VI

Disposicions finals

Article 26. *Entrada en vigor.*

1. Els governs dels estats contractants s'han de notificar entre si el compliment dels procediments interns previstos en la seva legislació per a l'entrada en vigor del present Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data de la recepció de l'última de les notificacions a les quals es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte:

a) A Espanya:

(i) en relació amb els impostos retinguts en la font, respecte de les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor;

(ii) en relació amb altres impostos, respecte de les rendes corresponents als períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.

b) A Nova Zelanda:

(i) amb relació a l'impost retingut sobre les rendes, els guanys o els beneficis obtinguts per un no resident, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir del primer dia, inclusivament, del segon mes següent a la data en què el Conveni entri en vigor; i

(ii) amb relació a qualsevol altre impost neozelandès, respecte de tot període impositiu que comenci a partir de l'1 d'abril, inclusivament, següent a la data en què el Conveni entri en vigor.

Article 27. *Denúncia.*

El present Conveni roman en vigor fins que el denunciï algun dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot notificar per escrit la denúncia del Conveni a l'altre Estat contractant, per via diplomàtica, almenys, amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil que comenci una vegada transcorregut un termini de cinc anys des de la data en què el Conveni entri en vigor. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) A Espanya:

(i) en relació amb els impostos retinguts en la font, respecte de les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia;

(ii) en relació amb altres impostos, respecte de les rendes corresponents als períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia.

b) A Nova Zelanda:

(i) amb relació a l'impost retingut sobre les rendes, els guanys o els beneficis obtinguts per un no resident, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir del primer dia, inclusivament, del segon mes següent a aquell en el que es comuniqui la denúncia, i

(ii) amb relació a qualsevol altre impost neozelandès, respecte de tot període impositiu que comenci a partir de l'1 d'abril, inclusivament, de l'any civil següent a la data en què es comuniqui la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Wellington, el 28 de juliol de 2005 en les llengües espanyola i anglesa, i tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre els textos preval la redacció en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,

Pel Govern de Nova Zelanda,

Francisco Javier Rojo García,

Michael Cullen,

President del Senat

Viceprimer ministre i ministre de Finances

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i el Govern de Nova Zelanda per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni esmentat:

I. Amb referència a l'article 2:

a) S'acorda que si Nova Zelanda introduís un impost sobre la renda exigít per les autoritats locals, aquest quedaria inclòs en l'àmbit del Conveni.

b) S'entén que en l'aplicació dels articles 10, 11 i 12 o quan un Estat contractant atorgui una deducció per impostos pagats en l'altre Estat contractant, l'impost o deducció no inclou les multes pecuniàries o interessos aplicats per mora o incompliment d'acord amb la legislació interna dels estats contractants. S'entén igualment que això no afecta l'ajust per les esmentades multes o interessos, quan correspongui, que es pugui acordar mitjançant procediment amistós en virtut de l'article 23, o d'una altra manera.

II. Amb referència a l'article 4:

Als efectes del present Conveni, s'emet un certificat de residència a tota persona que així ho sol·liciti, en el qual es faci constar la seva situació respecte a la seva residència en un Estat contractant. Aquest certificat, seguint el que estableix la legislació interna de cada Estat, manifesta de forma expressa la condició de resident a l'Estat contractant del sol·licitant als efectes del Conveni.

III. Amb referència a l'article 10.

S'acorda el següent:

a) En cas que Nova Zelanda modifiqui de manera substancial les normes del crèdit fiscal per a inversors estrangers (Foreign Investor Tax Credit Rules) que conté l'apartat LE de la Llei de l'impost sobre la renda (Income Tax Act) de 1994, les autoritats competents neozelandeses han d'informar d'aquesta modificació les autoritats competents espanyoles amb la finalitat de reconsiderar els continguts de l'article 10; i

b) En cas que Espanya modifiqui de manera substancial la tributació dels dividendes obtinguts per no residents, les autoritats competents espanyoles han d'informar d'aquesta modificació les autoritats competents neozelandeses amb la finalitat de reconsiderar els continguts de l'article 10.

Quan l'esmentada modificació substancial derivi del marc regulador de la Unió Europea, compreses les sentències del Tribunal de la Unió Europea, les autoritats competents espanyoles han d'informar d'aquesta modificació a les autoritats competents neozelandeses amb la finalitat de reconsiderar, si és possible, els continguts de l'article 10.

IV. Amb referència als articles 10, 11 i 12:

S'acorda a més que si Nova Zelanda negocia en el futur un Conveni per evitar la doble imposició amb un altre Estat membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics en el qual es limiti la tri-

butació en la font dels dividendes, interessos i cànons a un tipus inferior que el que estableixen qualsevol d'aquests articles (del present Conveni), Nova Zelanda ha d'iniciar negociacions amb Espanya amb la deguda diligència per reconsiderar els esmentats articles amb la finalitat d'atorgar (a Espanya) el mateix tractament.

V. Amb referència als articles 10, 11 i 12:

S'entén que un fiduciari («trustee») subjecte a tributació en un Estat contractant per raó de dividendes, interessos o cànons, es considera el beneficiari efectiu dels esmentats dividendes, interessos i cànons.

VI. Amb referència a l'article 20:

S'acorda que quan sorgeixin rendes compreses en aquest article, les autoritats competents dels estats contractants han de fer negociacions amb la finalitat d'arribar a una solució satisfactòria sobre la tributació de les esmentades rendes.

VII. Amb referència a l'article 21:

S'entén que la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividendes es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna de cada Estat contractant. Si qualsevol dels estats contractants modifica de forma substancial la seva legislació interna respecte a l'esmentada deducció ha d'informar d'aquests canvis les autoritats competents de l'altre Estat contractant.

VIII. Amb referència als articles 26 i 27:

S'entén que les expressions utilitzades en l'original «income year» i «tax year» tenen el mateix significat: «període impositiu», i que la utilització de diferents expressions per cada Estat contractant es basa exclusivament, a Nova Zelanda en raons de terminologia de la seva legislació interna i, en el cas d'Espanya, en raons de terminologia dels seus convenis per evitar la doble imposició.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Wellington el 28 de juliol de 2005 en les llengües espanyola i anglesa, i tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre els textos preval la redacció en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Francisco Javier Rojo García,
President del Senat

Pel Govern de Nova Zelanda,
Michael Cullen,
Viceprimer ministre i ministre
de Finances

El present Conveni va entrar en vigor el 31 de juliol de 2006, data de recepció de l'última notificació, encreuada entre les parts, de compliment dels procediments legals interns, segons estableix el seu article 26.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 22 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.